

Reuerendi Patris P. Hieremiæ Drexelii e Societate Iesu Opera omnia

Duobus nunc Voluminibus comprehensa, & libellis ante hac non editis
aucta ; Illvstrata, Indicibvs Moralibus, Locorum S. Scripturæ, Capitalium
Mysteriorum fidei, Rerum, & Concionum quouis anni tempore habendarum
; Congestis Et Compositis Methodo prorsus, alijs Auctoribus inusitata ; Sed
Theologis ...

Drexel, Jeremias

Antverpiæ, 1643

Disce mori, id te doceat maximus debitorum numerus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77028](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77028)

neo. Nunquid eo libidinem omnem prohiberi censet? A censo, respondebit, nec aliter poterit. Et tamen in hanc expressissimam Dei legem, nihilominus tam petulantiter, toties peccare audes? ergo tua tibi muliercula, tui tibi furtivi amores, tuæ tibi oblectatiuncula præ Deo, præ Dei lege, præ honore Dei, longè sunt chariora: ergo in te nec scintilla vivit divini amoris, quamdiu hos mores & impurum hunc amorem perseveras. *Hac*

1. Ican. c. 5.
vers. 3.

est enim charitas Dei, ut mandata eius custodiamus. Quid est, inquit Augustinus, quod diligo Regem, si odio habeo eius legem? & verissimè Gregorius: Vae, inquit, amar, qui ad mandata eius à suis se voluptatibus coarctat: qui per illicita desideria distulit, profectò Deum non diligit, quia ei sua voluntate contradicit.

Deinde, ad eandem divini amoris actionem quemque obligat alterum hoc periculum, cum quis prudenter sibi metuit, ne ratione loci quò iturus, aut hominum quibuscumque acturus, gravius delinquat, tunc sanè opus, animum Dei amore sic inflammet & muniat, ut cum Psalte regio sincerè pronunciet: *Scrutabor legem tuam Domine, & custodiam illam in toto corde meo. Hac est enim*

Psal. 118.
vers. 34.
1. Ican. c. 5.
vers. 3.

charitas Dei, ut mandata eius custodiamus. Postremum denique corporis animique periculum, idem quod dixi, divini amoris argumentum postulat: ut, cum quis fatalem sibi horam imminere sentit, hoc ipso in suum conditorem amore feratur, idque non pœnæ formidine, non præmii spe, sed quod agnoscat, hoc à se **SYMMO BONO** modis omnibus deberi. Hac certè supremâ vitæ hotâ, si unquam, lex illa, quàm integerrimè potest, observanda: *Diliges Dominum Deum tuum, ex*

Luc. cap. 10.
vers. 27.
1. Cor. c. 13.
vers. 8.
Ephes. c. 4.
vers. 15.

toto corde tuo, & ex totâ animâ tuâ, & ex omnibus viribus tuis, & ex omni mente tuâ. Charitas nunquam excidit. Ergo, in charitate crescemus in illo per omnia.

Protestatio ad Deum, saltem semel per hebdomadam dicepda.

Siquidquam, ô mi Deus, cogitavero, dixero, fecero per imprudentiam, quod divino beneplacito tuo repugnet: coram te, Domine, totaque curiâ tuâ cælesti protestor, id præter & contra voluntatem meam fieri. Si aliter accidat, Miserere, Domine, & errantem illicò revoca, cadentem subleva: & ne id contingat, per bonitatem tuam rogo te, misericordissime Deus, ut benedictione tuâ me prævenire, & tanquam rem tuam possidere ac regere digneris. Arbitrii mei libertatem tibi sic subijcio, ut illam à te, si opus, etiam cogi cupiam, & vinciri, ne contra te rebellet, aut contra voluntatem tuam vel minimum quid committat. Unicè velim, mi Deus, quod tu vis; & quod tu non vis, id & ego unicè nolim. Hæc mea unica sit voluntas, voluntatis tuæ beneplacitum querere, ac facere in omnibus. Si quid, Domine à te petam, ne largiaris petenti quod honori tuo deroget, quod tuæ voluntati repugnet. Scio, ô bonitas, scio: id mihi solum obest, quod tibi non placet. Ergo te per omnes Sanctos Angelos tuos oro, da mihi odium mei, & tui in omnibus amorem.

Gemitus ad Deum anhelantes, amoris plenissimi.

Amo te mi Deus, cupioque ardentius amare. Hac amoris flammâ cor meum penitus liquefiat. Nihil extra te me beat. Et quando, mi Deus, & quando ad te hinc evolabo?

HORA IX.

Disce MORI: id te doceat maximus debitorum numerus.

MEMENTO homo spuma, immenso ære alieno te laborare. Cogita peccata tua omnia, & in unum

ea cumulum compone: tot lascivas cogitationes, tot verba non otiosa tantum, sed contumeliosa, foeda, detractoria: tot facta improba nullo fuceo excusanda. Intuere hos tantos noxarum acervos, & fateri cogis: Magnus debitor sum multorum millium talentorum, & heu, si me sic oberatum mors meo adversario tradat, certum est, carcere non exibo, dum ad tertium solvero. Mature hæc cogita & aliis sæpe ignoscito, tibi nunquam. Qui se cognoscunt, uti semper peccant, ita semper plorant. Vis nunquam esse tristis? bene vive: beatus ille homo, qui semper & ubique sic vivit, ut unamquamque diem velut ultimam, & non redituram consumat. Memento mori.

Disce VIVERE: id te doceat lex Castitatis.

Factus Spiritus est charitas, continentia, castitas: Omnis autem ponderatio non est digna continentis animi. Nemo jactet pudicum animum, si impudicum habeat oculum: nemo de casto corpore gloriatur, cujus casta non sit cogitatio. Optimus Jobideo cum oculis fanciebat foedus, ut posset etiam cum cogitationibus: Peppi, oculus & ait, sedus cum oculis meis, ut ne cogitarem quidem de virgine: quam enim partem haberet in me Deus desuper? Oraculum accipe à beato Hieronymo editum: *Quacunque, ait, virtute polleas, quibuscumque operibus nitas, si cingulo castitatis careas, omnia per terram trabis. Et crede mihi, mi homo, si te pestilens libidinis uredo adurat, nec resistas, periisti. Corpus, animus, pecunia, fama, omnia tibi tua perierunt: vale dic cælo, & morere. Ergo principis obsta, & caput obtere huic colubro, ne cauda te venenet.*

Disce ORARE: id te doceat Oratio B. Francisci.

DEVS MEVS, ET OMNIA.

Beatum Franciscum accepimus noctes ipsas quatuor verborum horum commentatione & creberrimâ repetitione, non semel summâ cum animi sui voluptate transegit. Igitur voce præeantem sequete, & dic:

DEVS MEVS, ET OMNIA.

Millies hoc dicam, millies hoc cogitabo, millies hoc, & usque, & usque, & usque millies repetam. Neque enim vel dicere vel cogitare majus possum aut melius, quàm hoc ipsum, **DEVS MEVS, ET OMNIA.** Alia quaerant, alia desiderent, unum ego Deum meum quero, Deum desidero: **O DEVS MEVS, ET OMNIA.** Opes aliis & honores, voluptates aliis universas relinquo: Deum ego habeam, & omnia habeo. Totos aliis ego mundos concedo: aureos & gemmeos montes non invidio; summas delicias permitto; mihi Deus meus est omnia. Nihil ita bonum, nihil ita pulchrum aut jucundum, quin summum illud & primum bonum, & melius sit, & pulchrius sit ac jucundius. **DEVS MEVS, ET OMNIA!** quàm me varia sæpe accendunt desideria, quàm diversis subinde aestu cupiditatibus! ita ut cum lunatico illo adolescente, modò in ignem, modò in aquam rapiat. Sed quam illa tanta bona sunt, quæ ego tam anxie appeto? num hoc vel illud genus edulii aut potionis? Deus meus, cibus meus, potus meus, & omnia. Num hoc vel illud genus relaxationis aut voluptatis? Deus meus, gaudium meum, voluptas mea, & omnia. Num hoc vel illud genus honoris aut dignitatis? Deus meus, honor meus, mea dignitas, & mea omnia. Quid est tandem quod appetere possum, & cujus loco, mihi non Deus sit, & sit omnia mihi epulatio, mihi oblectatio, mihi quies, mihi thesaurus Deus est, mihi Deus omnia, & plus quàm omnia. Nam et si cibus, quibus inhio, vesci: potu, quem sitio, tesci: voluptate, quam ardeo, frui: honores, quos ambio, allequi